

هو السميع المجيب

متن کامل دعای سمات

به همراه ترجمه فارسی و فایل صوتی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

**اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ
الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ**

خداوندا، از تو مسألت دارم به حق اسم عظیمت
که عظیم‌ترین و ارجمندترین و والاترین و
گرامی‌ترین [أسماء و تجلیات] توست

**الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَغَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ
لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ**

(آن نام) که چون بر درهای بسته آسمان با آن نام
خوانده شوی که گشوده شوند، با رحمت باز
می‌شوند

**وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ
لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ**

و چون با آن نام بر تنگناها (و درب‌های بسته)
زمین خوانده شوی که فرج حاصل گردد، گشایش
می‌یابند

وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تيسَّرَتْ

و چون برای آسان‌شدن سختی‌ها، با آن نام تو را
بخوانند، سختی‌ها آسان می‌شوند

وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْأَمْوَاتِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ

و چون بر مردگان با آن نام خوانده شوی که زنده

شوند، مردگان زنده گردند

**وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى كَشْفِ الْبَأْسِ وَالضَّرَّاءِ
انْكَشَفَتْ**

و چون برای رفع بلاها و مصیبت‌ها بدان خوانده

شوی، مرتفع می‌گردند

**وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَأَعَزِّ
الْوُجُوهِ**

و [تو را می‌خوانم] به حق سیما و جلوه گرامی‌ات

(و روی نکویت) که ارجمندترین جلوه‌هاست

الَّذِي عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ

آن سیما (و جلوه‌ای) که رخسارها در برابرش

ذلیل و خاضع گشته‌اند

وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ

و گردن‌ها در برابرش فرود آمده

وَحَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ

و صداها در پیش رویش خاشع (و خاموش)

گشته

وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ

و دل‌ها در مقابلش از ترس تو هراسان شده است

**وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي بِهَا تُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى
الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ**

و [از تو مسألت دارم] به حق نیرویت که با آن

آسمان را نگه می داری تا بر زمین نیفتد مگر به اذن و
اجازه خودت

وَتُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا

و [با آن نیرو] آسمان‌ها و زمین را از نابودی و فنا

حفظ می نمایی

وَبِمَشِيَّتِكَ الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ

و به حق خواست و اراده‌ات که جهانیان مقهور و

تسلیم و مُنقاد آن گشته‌اند

وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ بِهَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

و به حق آن کلمه (و تجلی‌ات) که بدان آسمان‌ها

و زمین را آفریدی

وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ

و به حق حکمتت که بدان عجائب و شگفتی‌ها

را بر ساختی

وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا لَيْلًا

و با آن تاریکی‌ها را پدید آوردی و آن را شب

قرار دادی

وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا

و شب را مایه سکون و آرامش گردانیدی

وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا

و بدان نور را آفریدی و آن را روز قرار دادی

وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُورًا مُبْصِرًا

و روز را مایه تکاپو و حیات و بصیرت گردانیدی

وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً

و بدان خورشید را آفریدی و آن را مایه

درخشندگی و تابش قرار دادی

وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُوراً

و بدان ماه را پدید آوردی و ماه را مایه نور و

روشنی قرار دادی

**وَخَلَقْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُوماً وَبُرُوجاً
وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُوماً**

و با آن حکمت ستارگان را آفریدی و آنها را

اخترانی تابناک و برجها (و نشانه‌هایی برای هدایت

مردم) و چراغ و زینتی (برای آسمان) و وسیله راندن

(شیاطین) قرار دادی

وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ

و برای آن ستارگان، مشرق‌ها و مغرب‌ها مقرر

داشتی

وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ

و برای آنها طلوع‌گاه‌ها و مسیرهایی قرار دادی

وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَكَاً وَمَسَابِحَ

و برایشان فلک و مداری برای حرکتشان در

آسمان قرار دادی

وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا

و برای [حرکت] آن‌ها منزلگاه‌هایی مقدر

فرمودی و آن منازل را نیک اندازه قرار دادی

وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ تَصْوِيرَهَا

و آن‌ها را صورت دادی و نیکو صورت بخشیدی

وَأَحْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً

و همه آن‌ها را با أسماء خویش به‌تمامه

برشمردی و در برگرفتی

وَدَبَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيرًا

و با حکمت خویش به کمال، تدبیر و اداره

نمودی

وَأَحْسَنْتَ تَدْبِيرَهَا

و به‌خوبی تدبیر نمودی

وَسَخَّرْتَهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ

وَالسَّاعَاتِ وَعَدَدِ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ

و آن‌ها را با سیطره [نظام] شب و روز و ساعات

و تعداد سال‌ها و حساب به تسخیر درآوردی

وَجَعَلْتَ رُؤْيَيْهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرَأًى وَاحِدًا

و دیدن آن‌ها (و اطلاع بر اوقات) را برای همه

مردم یکسان قرار دادی

وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ

وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي

الْمُقَدَّسِينَ

خداوندا، و از تو می‌خواهم به‌حق آن مجد و

بزرگی‌ات که به وسیله آن با بندهات موسی بن عمران
در میان قدسیان سخن گفتی

فَوْقَ إِحْسَاسِ الْكَرُوبِيِّينَ

(در مقامی) فراتر از احساس (و ادراک) ملائکه

مقرب پروردگار

فَوْقَ غَمَائِمِ النُّورِ

و بالاتر از ابرها (و حجاب‌های) نور

فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ

و برفراز تابوت شهادت و گواهی

فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي طُورِ سَيْنَاءَ وَفِي جَبَلِ حُورِيثَ

و در میان ستونی از آتش و در طور سینا و در کوه

حوریت

فِي الْوَادِي الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ

واقع در وادی مقدس از سرزمین مبارک

مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ

از جانب راست کوه طور، و از دل آن درخت و

در سرزمین مصر

بِتَسْعِ آيَاتِ بَيِّنَاتٍ

به همراه نه نشانه (و معجزه) آشکار (با او تکلم

نمودی)

وَيَوْمَ فَرَقْتَ لِبنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ

و [به حق بزرگی‌ات] در آن روزی که دریا را

برای بنی اسرائیل شکافتی

وَفِي الْمُنْبَجِسَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ فِي بَحْرِ سُوفٍ

و (به حق عظمتت) در آن چشمه‌های

(دوازده‌گانه) جوشنده که با آنها عجائب را در

دریای سوف بر ساختی (و هویدا نمودی)

وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ

و آب را در دل آن دریای عمیق همچون سنگ،

سخت و محکم نمودی

وَجَاوَزْتَ بِبنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ

و بنی اسرائیل را از دریا عبور دادی

وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا

و کلمه نیکو (و حُسنِ قضا)ی تو بر ایشان کامل

گشت چون شکیبایی ورزیدند

وَأَوْرَثْتَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

و آنان را وارث شرق و غرب زمین نمودی،

زمینی که در آن برای جهانیان برکت قرار دادی

وَأَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَرَاكِبَهُ فِي الْيَمِّ

و فرعون و سپاهیان و مرکب‌هایش را در دریا

غرق نمودی

وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ

و [از تو مسألت دارم] به حق آن اسم عظیم تو که
بزرگ‌ترین و باعزّت و جلال‌ترین و گرامی‌ترین
نام‌هاست

**وَبِمَجْدِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى كَلِيمِكَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ**

و به حق آن مجد و بزرگی‌ات که با آن بر کلیمت،
موسیٰ علیه‌السلام در طور سینا تجلّی نمودی

**وَلِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي
مَسْجِدِ الْخَيْفِ**

و پیش از آن (نیز) بر خلیلت، ابراهیم علیه‌السلام
در مسجد خیف

وَلِإِسْحَاقَ صَفِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بئرِ سَبْعِ

و بر إسحاق علیه‌السلام، برگزیده‌ات، در چاه
شبع

وَلِيَعْقُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِيْلَ

و بر یعقوب علیه‌السلام، پیامبرت، در بیت ایل
(خانه عبادت خدا) (تجلّی و جلوه نمودی)

وَأَوْفَيْتَ لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِيثَاقِكَ

و (به آن مجد و بزرگی‌ات که) برای ابراهیم
علیه‌السلام به عهد و میثاق خویش وفا نمودی

وَلِإِسْحَاقَ بِحَلْفِكَ

و (نیز) برای اسحاق علیه‌السلام به سوگند

خویش

وَلِيَعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ

و برای یعقوب به گواهی‌ات

وَالْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ

و برای مؤمنین به وعده‌ات

وَالِدَاعِينَ بِأَسْمَائِكَ فَأَجَبْتَ

و (نیز) برای آنان که تو را به نام‌هایت می‌خوانند

(وفا نموده) پس دعایشان را اجابت فرمودی

**وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ عَلَى قُبَّةِ الزَّمَانِ**

و به حق مجد و عظمتت که برای

موسی بن عمران علیه‌السلام در قُبَّةِ الزَّمَانِ (محلّ

عبادتش) ظاهر گشت

**وَبِآيَاتِكَ الَّتِي وَقَعَتْ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ
الْعِزَّةِ وَالْغَلْبَةِ**

و به حق نشانه‌های تو که در سرزمین مصر با

(جلوه) عظمت مقام عزّت و چیرگی [تو] واقع

گشت

بِآيَاتِ عَزِيزَةٍ وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ

با آیاتی شریف و با استیلائی نیرو

وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ

و با قدرتی باعزّت (و سرفرازی)

وَبِشَأْنِ الْكَلِمَةِ التَّامَّةِ

و به حق شأن و منزلت کلمه (و تجلی) تامهات

**وَبِكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْآخِرَةِ**

و به حق آن کلمات (و تجلیات) تو که بدانها بر

اهل آسمانها و زمین و اهل دنیا و اهل آخرت تفضل

نموده‌ای

وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ

و به رحمتت که بدان بر جمیع خلائق احسان

نموده‌ای

وَبِاسْتِطَاعَتِكَ الَّتِي أَقَمْتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ

و به حق توانگری‌ات که بدان بر جهانیان مسلط

گشته‌ای

وَبِنُورِكَ الَّذِي قَدْ خَرَّ مِنْ فَرْعِهِ طُورُ سَيْنَاءَ

و به آن نورت که کوه طور سینا از دهشت آن

فرو ریخت

**وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبْرِيائِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ
الَّتِي لَمْ تَسْتَقْلِلْهَا الْأَرْضُ**

و به علم و جلال و کبریائی و عزت و جبروتت

که زمین تاب تحمل آن را نیاورد

وَانْخَفَضَتْ لَهَا السَّمَاوَاتُ

و آسمانها در برابرش به‌زیر آمدند

وَأَنْزَجَرَ لَهَا الْعُمُقُ الْأَكْبَرُ

و عمیق‌ترین اعماق [دریاها و زمین] در برابر آن

متوقف و ساکن شدند

وَرَكَدَتْ لَهَا الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ

و دریاها و رودها در برابرش از جنبش

باز ایستادند

وَحَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ

و کوه‌ها در برابرش متواضع و فروتن گشتند

وَسَكَنَتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَابِهَا

و زمین (همچون مرکبی راهوار) با جوانبش در

برابر آن آرام (و منقاد) گشت

وَاسْتَسَلَمَتْ لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا

و جمیع خلائق در مقابلش تسلیم شدند

وَحَفَقَتْ لَهَا الرِّيحُ فِي جَرَيَانِهَا

و باده‌ها در وزش خویش در برابرش پریشان

[خاضع و فروتن] گشت

وَحَمَدَتْ لَهَا النَّيِّرَانُ فِي أَوْطَانِهَا

و آتش‌ها در موطن خود برای آن فرونشست (و

خاموش گشت)

وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْعَلْبَةُ دَهْرَ

الدُّهُورِ

و به حق پادشاهی (مطلق) تو که به وسیله آن، غلبه

تو در تمام زمان‌ها شناخته شد

وَحُمِدَتْ بِهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ

و به وسیله آن در آسمانها و زمینها مورد

ستایش قرار گرفتی

وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةَ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لِأَبِينَا آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ

و به حق کلمه (و تجلی) تو، آن کلمه صدق که با

رحمت برای پدرمان آدم علیه السلام و فرزندان

پیشتر واقع گشت

وَأَسْأَلُكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ

و از تو مسألت دارم به حق آن کلمه (و تجلی) تو

که بر همه چیز غالب گشت

وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا

و به حق نور رخسار تو، که با آن بر کوه تجلی

کردی، پس آن را متلاشی نمودی و موسی مدهوش

(بر زمین) افتاد

وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ فَكَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ

و به مجد و بزرگیات که بر طور سینا ظاهر

گشت پس به وسیله آن با بنده و فرستادهات

موسی بن عمران سخن گفتی

(طور سینا محل نزول وحی بر حضرت موسی)

عليه السلام بود)

وَبَطَّنَتْكَ فِي سَاعِيرٍ

و به حق آشکار شدن تو در ساعیر

(کوهی که در آن بر حضرت عیسیٰ علیه السلام

وحی نازل شد)

وَزَهْرُكَ فِي جَبَلِ فَارَانَ

و ظهور تو در کوه فاران

(که محل نزول وحی بر پیغمبر اکرم

صلی الله علیه و آله و سلم بود)

بِرَبَوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّافِينَ

در بلندی‌هایی که محلّ پاکان و لشکریان

فرشتگان صف کشیده بود

وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ

و (محلّ) خشوع فرشتگان تسبیح گو بود

وَبِرَكَاتِكَ الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و به حق برکاتی که بر خلیل خود ابراهیم

عليه السلام در امت محمد

صلی الله علیه و آله و سلم فرو فرستادی

وَبَارَكْتَ لِإِسْحَاقَ صَفِيِّكَ فِي أُمَّةٍ عِيسَى عَلَيْهِمَا

السَّلَامُ

و بر برگزیده خود إسحاق در امت عیسیٰ

عليهما السلام نازل نمودی

**وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ إِسْرَائِيلَ فِي أُمَّةِ مُوسَى
عَلَيْهِمَا السَّلَامُ**

و بر اسرائیل خود، یعقوب در امت موسی

عليهما السلام فرو فرستادی

(اسرائیل از نام‌های حضرت یعقوب به معنی بنده

خدا)

**وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي
عَثْرَتِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأُمَّتِهِ**

و بر حبیب خود، محمد صلی الله علیه و آله در

خاندان و فرزندان و امتش نازل نمودی

اللَّهُمَّ وَكَمَا غَبْنَا عَنْ ذَلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ

خداوندا، همانگونه که در این وقایع نبودیم و

خود مشاهده ننمودیم

وَأَمْنَا بِهِ وَلَمْ نَرَهُ صِدْقًا وَعَدْلًا

و با اینکه با چشم ندیدیم، از روی صدق و

راستی ایمان آوردیم

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

پس از تو خواستاریم که بر محمد و آل محمد

درود فرستی

وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و بر محمد و آل محمد برکت دهی

وَتَرَحَّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و بر محمد و آل محمد ترحم نمایی

كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى

إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ

همچون بهترین درود و برکت و رحمتی که بر

ابراهیم و آل ابراهیم فرو فرستادی

إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ فَعَالَ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ

که تو ستوده و بلندمرتبه‌ای و هر چه را بخواهی

انجام می‌دهی و تو بر هر چیزی توانایی

پس حاجت خود را ذکر می‌کنی و می‌گویی:

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ

خداوندا، به حق این دعا

وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا

يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ

و به حق این نام‌ها که تفسیر آن‌ها و باطنش را غیر

تو نمی‌داند

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بر محمد و آل محمد درود فرست

وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ

و با من چنان کن که سزاوار (کرم) توست نه

آن چنان که سزاوار من است

وَاعْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ

و از گناهانم هرآنچه را که گذشته است و آنچه

خواهد آمد (همه را) بیامرز

وَوَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ

و بر من از روزی حلالیت وسعت ببخش

وَ اكْفِنِي مَوْئِنَةَ اِنْسَانٍ سَوْءٍ وَ جَارٍ سَوْءٍ وَ قَرِيْنٍ

سَوْءٍ وَ سُلْطَانٍ سَوْءٍ

و مرا از شرّ انسان بد و همسایه بد و همنشین بد

و فرمانروای بد کفایت فرما

اِنَّكَ عَلٰى مَا تَشَاءُ قَدِيْرٌ

که تو بر هرآنچه بخواهی توانایی

وَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ

و به همه چیز دانایی

اٰمِيْنَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ

آمین، ای پروردگار جهانیان